

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä joulukuuta 2020

1114/2020

Laki

metsityksen määräaikaisesta tukemisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tavoite

Tämän lain tavoitteena on metsitystä tukemalla lisätä metsäpinta-alaa ja hiilinieluja sekä vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä metsitettävillä kohteilla luonnon monimuotoisuutta heikentämättä.

2 §

Metsitystuen myöntäminen

Metsitystukea voidaan valtion talousarviossa vuosittain osoitetun määrärahan rajoissa kohdistaa 5 §:ssä tarkoitettujen metsitystukeen hyväksyttävien alueiden metsitykseen.

Metsitystuki myönnetään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1407/2013 (*yleinen de minimis -asetus*) tarkoitettuna vähämerkityksisenä tukena.

3 §

Muiden säännösten soveltaminen ja valtionapuviranomainen

Metsitystukeen sovelletaan lisäksi valtionavustuslakia (688/2001) lukuun ottamatta sen 13 §:n 3 ja 4 momenttia.

Metsitystuella rahoitettavaan hankintaan sovelletaan julkisista hankinnoista ja käyttö-oikeussopimuksista annettua lakia (1397/2016) siltä osin kuin hankinta kuuluu kyseisen lain soveltamisalaan.

Metsitystukea koskevissa asioissa valtionavustuslaissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena toimii Suomen metsäkeskus, jäljempänä *metsäkeskus*. Metsäkeskuksen myöntämän metsitystuen takaisinperintää koskevien päätösten osalta valtionapuviranomaisena toimii kuitenkin Ruokavirasto.

4 §

Tuensaaja

Metsitystuen tuensaaja voi olla vain yksityinen maanomistaja.

Tässä laissa yksityisellä maanomistajalla tarkoitetaan:

1) luonnollista henkilöä;

2) maanvuokraoikeuden, testamenttiin perustuvan käyttöoikeuden, lesken hallintaoikeuden, eläkeoikeuden tai muun vastaavan oikeuden haltijaa, jos haltija on luonnollinen henkilö;

3) sellaista yhteisöä, yhteenliittymää ja kuolinpesää, jonka yhtiömiehenä, jäsenenä tai osakkaana on vain luonnollisia henkilöitä ja jossa yhteisön ja yhteenliittymän pääasiallisena tarkoituksena on maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen;

4) säätiötä, jonka toiminnasta pääosan muodostaa maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen;

5) yhteismetsän sellaista osakaskuntaa ja yhteisalueella (758/1989) tarkoitettua yhteisen alueen osakaskuntaa, jonka osuuksista vähintään puolet on luonnollisten henkilöiden omistuksessa.

Edellä 2 momentissa säädetyn lisäksi yksityiseksi maanomistajaksi katsotaan myös ne luonnolliset henkilöt, jotka omistavat kiinteistön yhdessä yhtiön kanssa, jos heidän omistussuutensa kiinteistöstä on vähintään 50 prosenttia ja jos yhtiön pääasiallisena tarkoituksena on maatalo- tai metsätalouden harjoittaminen. Yksityisenä maanomistajana ei pidetä niitä rahastoja, joista säädetään sijoitusrahastolaissa (213/2019) tai vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014).

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä siitä, mikä katsotaan 2 ja 3 momentissa tarkoitetuksi pääasialliseksi tarkoitukseksi harjoittaa maatalo- tai metsätaloutta ja siitä, milloin maatalo- tai metsätalouden harjoittamisen voidaan katsoa muodostavan pääosan säätiön toiminnasta.

5 §

Metsitystukeen hyväksyttävä alue

Metsitystukeen hyväksyttävää aluetta on muu kuin maatalousmaa ja muu kuin metsämaa.

Maatalousmaalla tarkoitetaan tässä laissa yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmässä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohtassa määriteltyä maatalousmaata sekä aluetta, jonka osalta maksetaan tukea vain maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) nojalla.

Maatalousmaalla tarkoitetaan myös eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 5 §:n nojalla ympäristökorvauksesta annetuissa säännöksissä määriteltyä tai mainittua lakia edeltävän lainsäädännön nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua ympäristösopimusalaa, joka on tehty suojavyöhykkeestä, maisemasta ja luonnon monimuotoisuuden edistämisestä, perinnebiotoopista tai kosteikosta, sekä viimeksi mainitun lain 6 §:n nojalla luonnonhaittakorvauksesta annettujen säännösten mukaista luonnonlaidunta, jonka osalta maksetaan luonnonhaittakorvausta.

Maatalousmaalla ei kuitenkaan tarkoiteta viljelykäytöstä poistettua aluetta, joka ei ole ollut Euroopan unionin kokonaan tai osittain rahoittamien tukijärjestelmien hakemuksen kohteena vuoden 2019 jälkeen. Maatalousmaalla ei myöskään tarkoiteta ennen metsitystuen hakemista viljelykäytöstä poistettua aluetta, joka on ollut edellä tarkoitettua tukihakemuksen kohteena vuoden 2019 jälkeen, jos alueen viljelykunto on heikko, koko on enintään yksi hehtaari rajoittuen kokonaisuudessaan tai pääosin metsämaahan ja alueella on puuvartisten kasvien taimia, suokasvillisuutta tai muuta vastaavaa kasvillisuutta mutta alue ei kuitenkaan ole tässä laissa määriteltyä metsämaata.

Metsämaalla tarkoitetaan tässä laissa aluetta, joka on Tilastokeskuksen käyttämän kansallisen maankäyttöluokituksen määritelmän mukaista metsämaata (F11) sekä aluetta, jonka osalta ei metsälain (1093/1996) 5 a §:n 2 momentin nojalla tarvitse täyttää uudistamisvelvoitetta alueen puuntuotannollisen vähätuottoisuuden vuoksi.

6 §

Metsitystuen myöntämisen edellytykset

Metsitystuen myöntämisen edellytyksenä 5 §:ssä säädetyn lisäksi on, että alue, jolle metsitystukea haetaan:

- 1) on luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopiva;
 - 2) on vähintään 0,5 hehtaarin suuruinen yhtenäinen, keskimäärin vähintään 20 metriä leveä alue;
 - 3) on sellainen, että sen metsitys ei heikennä luonnon monimuotoisuutta;
 - 4) on sellainen, että sen metsitys ei olennaisesti vaikeuta avoimen maaseutumaiseman säilyttämistä eikä ole vastoin maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaisia kaavaraajoitteita;
 - 5) ei ole aiemmin ollut metsitettynä valtion rahoituksella maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/1994) 15 §:n 2 momentin nojalla pellon metsittämisestä annettujen säännösten tai kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) nojalla ja uudelleen raivattu maatalousmaaksi taikka muutoin ollut metsitykseen liittyen julkisen tai yksityisen rahoituksen kohteena taikka ei ole samanaikaisesti vireillä olevan muun julkiselle tai yksityiselle toimijalle toimitetun hakemuksen kohteena metsittämistä varten lukuun ottamatta tämän lain 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintatapaa;
 - 6) on sellainen, että sillä ei ole aloitettu mitään metsittämisen perustamistoimenpiteitä. Metsitystukea ei saa myöntää joulukuusien kasvattamiseksi.
- Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset luontaisesti ja vesitaloudeltaan metsänkasvatukseen sopivista alueista ja alueellisten seikkojen huomioon ottamisesta.

7 §

Ilmoitus vähämerkityksisestä tuesta

Metsitystuen myöntämisen edellytyksenä edellä säädetyn lisäksi on, että tuen hakija antaa metsäkeskukselle yleisen de minimis -asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen.

8 §

Metsitysvelvoite

Metsitystuen hakijan on sitouduttava huolehtimaan metsitettävän alueen taimikkovaiheen hoidosta 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla ja säilyttämään alue metsämaana metsälain säännöksiä noudattaen (*metsitysvelvoite*).

Metsitysvelvoite sitoo tuensaajaa 14 §:ssä tarkoitetun päätöksen antamisen jälkeen.

Metsälain 3 §:n 1 momentin mukainen toiminta on metsitysvelvoitteen vastaista toimintaa.

Metsitysvelvoite kestää kymmenen vuotta ja se alkaa 16 §:ssä tarkoitetun toteutusilmoituksen toimittamisesta.

9 §

Metsityksen toteuttaminen

Metsitys on toteutettava kylvämällä tai istuttamalla. Metsitys voidaan kuitenkin toteuttaa vain istuttamalla turvepohjaisilla alueilla, lukuun ottamatta entisiä turvetuotantoalueita, ja kivennäismailla, silloin kun viimeksi mainitut ovat entistä maatalousmaata. Puulajin on oltava kasvupaikalle soveltuva. Metsityksessä käytettävän metsänviljelyaineiston on

oltava alkuperältään kasvupaikalle soveltuvaa. Kasvatustiheyden on oltava puulajista riippuen 1 300–2 500 tainta hehtaarille. Kuitenkin istutustiheyden on aina oltava vähintään 1 000 tainta hehtaarille. Ennen metsityksen toteuttamista tarvittaessa maanpinta on käsiteltävä, tehtävä metsityslannoitus ja pintakasvillisuuden torjunta sekä lievästi vesoittuneilla aluilla vesojen raivaaminen.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut metsityksen perustamistoimenpiteet on saatettava loppuun 14 §:ssä tarkoitetun tukipäätöksen antamista seuraavan toisen kalenterivuoden loppuun mennessä.

Taimikon kasvun varmistamiseksi on tehtävä tarvittava heinäntorjunta. Tarvittaessa on huolehdittava taimikon täydennysistutuksesta tai -kylvöstä ja muusta taimikon jälkihoidosta.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä käytettävistä puulajeista, taimi- ja siemenmääristä erilaisilla kasvupaikoilla, metsänviljelyaineiston alkuperästä, ennen metsityksen toteuttamista tehtävistä toimenpiteistä, taimikon jälkihoidosta ja muista metsityksen toimenpiteistä.

10 §

Metsitystuen määrä

Metsitystuki myönnetään tuensaajalle avustuksena, joka muodostuu kustannuskorvauksesta ja hoitopalkkiosta. Kustannuskorvaus lasketaan metsittämisen perustamistoimenpiteiden laskennallisten keskimääräisten hehtaarikohtaisten kustannusten perusteella ja se on kiinteä korvaus. Hoitopalkkio lasketaan alueen metsittämisen taimikkovaiheen hoitotoimenpiteiden laskennallisten keskimääräisten hehtaarikohtaisten kustannusten perusteella. Hoitopalkkio on kiinteä palkkio, joka maksetaan kahdessa erässä.

Metsitystuen määrä voidaan porrastaa aiheutuneiden laskennallisten keskimääräisten kustannusten ja työmäärän perusteella siten, että turvepohjaisten alueiden osalta maksetaan korkeampi tuki kuin kivennäismaiden ja entisten turvetuotantoalueiden osalta. Metsitystuen määrä voidaan porrastaa myös luonnon monimuotoisuutta edistävien toimenpiteiden perusteella.

Metsitystuki myönnetään tuensaajalle vain hoitopalkkiona, jos metsitettävän alueen metsityksen perustamistoimenpiteet tehdään muutoin kuin tässä laissa tarkoitettuina varoin. Tällöin tuen hakijan on ilmoitettava 11 §:ssä tarkoitettulla hakemuksella, millä varoilla metsityksen perustamistoimenpiteet tehdään.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset metsitystuen kustannuskorvauksen ja hoitopalkkion määrästä.

11 §

Metsitystuen hakeminen

Metsitystukea haetaan kirjallisesti metsäkeskukselta. Hakemuksessa on annettava myös 7 §:ssä tarkoitettu ilmoitus ja 8 §:ssä tarkoitettu sitoumus.

Hakemuksessa on ilmoitettava:

- 1) jos hakemuksen kohteena olevasta alueesta on tehty tai on käynnissä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa (252/2017) tarkoitettu menettely;
- 2) tuen hakijan ja mahdollisen asiakirjan laatijan nimi ja yhteystiedot.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä tuen hakemisesta ja hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista.

12 §

Metsitystuen hakeminen yhteisomistustilanteessa

Yhteisomistuksessa olevan alueen sellaisilla yhteisomistajilla, jotka omistavat alueesta vähintään kuusikymmentä prosenttia ja joihin kuuluvat aluetta hoitavat yhteisomistajat, on yhteisesti oikeus hakea metsitystukea ja toteuttaa yhteisomistetun alueen osalta metsitys ja ottaa vastaan metsitystuki. Edellytyksenä on kuitenkin, että he luopuvat metsityksen kustannusten vaatimisesta muilta kuin toimenpiteeseen yhtyneiltä yhteisomistajilta ja he sitoutuvat yksin vastaamaan 14 §:ssä tarkoitetun tukipäätöksen mukaisista vastuista, velvoitteista ja seuraamuksista. Myös yhdellä yhteisomistajalla, joka omistaa vähintään kuusikymmentä prosenttia alueesta ja joka on aluetta hoitava yhteisomistaja, on sama oikeus.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaisiin jakamattoman kuolinpesän osakkaisiin, joiden arvioitu osuus on vähintään kuusikymmentä prosenttia hakemuksen kohteena olevasta alueesta tuen myöntämisaikana.

Muutoin yhteisomistajiin sovelletaan, mitä kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (34/2015) 28 §:n 2, 4 ja 5 momentissa säädetään.

Sen lisäksi, mitä 11 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään, hakemuksessa on myös ilmoitettava, miten metsitettäväksi haetun alueen niille yhteisomistajille, jotka eivät ole tuen hakijoina, on ilmoitettu suunnitellusta metsityksestä ja miten heitä on neuvottu ilmoittamaan hakijoille mahdollinen kielteinen kantansa asiaan. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos heidän tavoittamisensa ei ole mahdollista ilman suuria vaikeuksia.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tuen hakemisesta yhteisomistustilanteessa.

13 §

Ennen tukipäätöstä hankittava lausunto

Metsäkeskuksen on pyydettävä ennen 14 §:ssä tarkoitetun tukipäätöksen tekemistä toimivaltaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta lausunto hakemuksesta.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on lausunnossaan otettava kantaa 6 §:n 1 momentin 3–6 kohdassa säädettyjen edellytysten toteutumiseen sekä tarvittaessa 5 §:n 4 momentin asiakokonaisuuksiin ja metsitettävän alueen vesitalouteen. Jos hakemus kohdistuu kokonaisuudessaan entiselle turvetuotantoalueelle, lausunnossa ei kuitenkaan tarvitse ottaa kantaa 6 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetyn edellytyksen toteutumiseen. Lausunto on sitova.

14 §

Tukipäätös

Metsäkeskuksen on metsitystuen myöntämistä tai epäämistä koskevaa tukipäätöstä tehdessään otettava huomioon 13 §:n 2 momentissa tarkoitettu elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen sitova lausunto.

Jos metsityksen toteuttamiseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua ympäristövaikutusten arviointimenettelyä, tukipäätöstä ei saa tehdä ennen kuin metsäkeskus on saanut käyttöönsä mainitun lain 19 §:n mukaisen arviointiselostuksen ja siihen liittyvän yhteysviranomaisen perustellun päätelmän. Tukipäätöksestä on käytävä ilmi, miten arviointi on otettu huomioon päätösharkinnassa.

Metsitystuki myönnetään edellyttäen, että metsitystoimenpiteet toteutetaan metsäkeskuksen hyväksymän hakemuksen tai metsäkeskuksen edellyttämien korvaavien toimenpiteiden mukaisesti.

Metsityksen toimenpiteet saadaan aloittaa vasta sen jälkeen, kun metsäkeskus on tehnyt myönteisen tukipäätöksen metsitystuesta. Viimeksi mainittu koskee myös 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintatapaa.

Sen lisäksi, mitä valtionavustuslaissa säädetään, metsäkeskuksen tukipäätöksestä on käytävä ilmi:

- 1) metsitystuen tukiehdot;
- 2) että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä;
- 3) että tuki myönnetään yleisessä de minimis -asetuksessa säädetyillä ehdoilla ja sen mukaisesti;
- 4) yleisen de minimis -asetuksen julkaisutiedot Euroopan unionin virallisessa lehdessä;
- 5) myönnetyn vähämerkityksisen metsitystuen määrä.

Tukipäätöksestä on myös käytävä ilmi, että kustannuskorvaus ja kumpikin hoitopalkkion erä diskontataan yleisessä de minimis -asetuksessa säädetyllä tavalla. Mainitussa asetuksessa tarkoitettu tuen myöntämisaikakohta on tässä pykälässä tarkoitettua tukipäätöksen allekirjoituspäivä.

15 §

Tukipäätöksen raukeaminen

Jos tuensaaja ei toteuta metsitystä 9 §:n 2 momentissa säädetyssä määräajassa, metsäkeskuksen tukipäätös ja oikeus metsitystukeen raukeaa.

Metsäkeskus voi ennen 9 §:n 2 momentissa säädetyssä määräajan päättymistä hakemuksesta jatkaa tukipäätöksen voimassaoloaikaa, jos määräajan noudattamatta jättäminen johtuu taimipulasta, sääolosuhteista tai muusta yllättävästä, ennalta arvaamattomasta tapahtumasta taikka muusta ylivoimaisesta esteestä. Tukipäätöksen voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kaksi kertaa kalenterivuodeksi kerrallaan.

16 §

Toteutusilmoitus ja metsitystuen maksaminen

Metsäkeskukselle on tehtävä metsitystukeen hyväksytyyn alueen metsittämisen perustamistoimenpiteiden loppuunsaattamisesta toteutusilmoitus viivytyksettä, kuitenkin viimeistään 9 §:n 2 momentissa säädetyssä määräajan päättyessä. Toteutusilmoitukseen on merkittävä asiakirjan laatijan nimi ja yhteystiedot. Toteutusilmoituksen perusteella maksettava metsitystuki saa olla määrältään enintään 14 §:ssä tarkoitettua tukipäätöksessä vahvistetun suuruinen.

Metsitystuen kustannuskorvaus maksetaan tuensaajalle kertakorvauksena sen jälkeen, kun metsäkeskus on vastaanottanut toteutusilmoituksen.

Metsitystuen hoitopalkkion ensimmäinen erä maksetaan tuensaajalle kahden ja toinen erä kahdeksan vuoden kuluttua siitä, kun metsäkeskus on vastaanottamansa toteutusilmoituksen perusteella maksanut kustannuskorvauksen. Kummallakin kerralla maksettava erä on puolet hoitopalkkiosta.

Metsäkeskuksen on tehtävä päätös metsitystuen maksamisesta, jos kustannuskorvausta ei makseta 14 §:ssä tarkoitettua tukipäätöksen ja toteutusilmoituksen mukaisena tai jos hoitopalkkiota ei makseta tukipäätöksen mukaisena.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä toteutusilmoituksen sisällöstä, metsitystuen maksuun liittyvästä menettelystä ja metsitystuen diskonttaamisen teknisestä toteuttamisesta.

17 §

Tukipäätöksen mukaisten velvollisuuksien ja oikeuksien siirtyminen

Tukipäätöksessä yksilöidyn alueen omistus- tai hallintaoikeuden siirtymisen jälkeen tuensaajan oikeusasemaan tulee tämän lain mukaisine velvollisuuksineen ja oikeuksineen alueen uusi omistaja tai haltija. Mainitut velvollisuudet ja oikeudet sisältyvät tukipäätökseen.

18 §

Metsityselvoitteen lakkauttaminen

Jos metsitetty alue tai osa siitä lunastetaan ja alueen käyttö metsätaloudelliseen tarkoitukseen tällöin olennaiselta osin estyy, metsäkeskuksen on hakemuksesta lakkautettava metsityselvoite saatuaan asiasta tiedon.

Metsäkeskus voi lakkauttaa metsitetyn alueen metsityselvoitteen, jos selvoitteen jatkuminen ei ole tarkoituksenmukaista tai mahdollista sen vuoksi, että:

- 1) alue tai sen merkittävä osa kaavassa osoitetaan muuhun käyttöön kuin metsämaaksi;
- 2) alueesta tai sen merkittävästä osasta tehdään metsätalouden rahoitusta koskevassa lainsäädännössä tarkoitettu ympäristötukisopimus tai muu vastaava sopimus; tai
- 3) alueeseen kohdistetaan lain nojalla asetettuja käyttörajoituksia tai toimenpidekieltoja.

Jos tuensaaja lopettaa alueen tai sen merkittävän osan käytön metsityselvoitteen mukaisena metsämaana alle kymmenen vuoden kuluessa toteutusilmoituksen tekemisestä, metsäkeskuksen on lakkautettava alueen metsityselvoite.

19 §

Metsitystuen palauttaminen

Tuensaajan on palautettava metsitystuki silloin, kun kyse on 18 §:n 3 momentissa tarkoitettua tilanteesta. Metsitystuen palauttamisen perusteista säädetään muutoin valtionavustuslain 20 §:ssä.

Tuensaajalla ei ole velvollisuutta palauttaa metsitystukea 18 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa.

Metsitystuki, joka on tämän lain tai valtionavustuslain 20 §:n nojalla palautettava, on maksettava takaisin metsäkeskukselle. Jos tuki on maksettu useassa erässä, valtionavustuslain 24 §:ssä tarkoitettua korkoa palautettavalle määrälle on maksettava viimeisestä metsitystuen maksatuksesta tai tuen loppuun maksamisesta lukien.

20 §

Metsitystuen takaisinperintä

Metsitystuki peritään takaisin tuensaajalta, joka ei omistus- tai hallinta-aikanaan ole noudattanut metsitystuen ehtoja ja metsityselvoitetta. Takaisinperinnän vuoksi lakkaa alueen metsityselvoite.

Metsitystuen takaisinperinnän perusteista säädetään muutoin valtionavustuslaissa. Valtionavustuslain 28 §:n 2 momentin nojalla metsitystuen takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut viimeisen hoitopalkkion erän maksamisesta. Jos kyse on metsitetyn alueen säilyttämisestä metsityselvoitteen mukaisena metsämaana koskevan selvoitteen rikkomisesta, valtionavustuslain 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräaika lasketaan kuitenkin selvoitteen voimassaoloajan päättymisestä.

Jos tuki on maksettu useassa erässä, valtionavustuslain 24 §:ssä tarkoitettua korkoa takaisinperittäväälle määrälle on maksettava viimeisestä metsitystuen maksatuksesta tai

tuen loppuun maksamisesta lukien. Mainitun pykälän mukaista korkoa on maksettava siihen päivään, jona metsäkeskus tekee 4 momentissa tarkoitetun esityksen Ruokavirastolle.

Metsäkeskuksen on tehtävä Ruokavirastolle esitys metsitystuen takaisinperimiseksi, jos sen tietoon tulee valtionavustuslain 21 tai 22 §:ssä säädetty takaisinperinnän peruste. Sen jälkeen Ruokavirasto päättää tuen takaisinperinnästä. Jos takaisinperittävä määrä on enintään 100 euroa, se saadaan jättää perimättä.

Metsäkeskuksen on tehtävä Ruokavirastolle esitys metsitystuen takaisinperimiseksi myös, jos sen tietoon tulee, että tuki on myönnetty yleisen de minimis -asetuksen säännösten vastaisesti. Ruokaviraston on tällöin määrättävä tuki takaisinperittäväksi.

Jos metsitystuen myöntämiseen on sovellettu yhteisomistuksessa olevia kiinteistöjä koskevia menettelysäännöksiä, tukea ei 1 momentista poiketen voida periä takaisin sellaiselta yhteisomistajalta, joka ei ole ottanut vastaan tukea, ellei tällainen yhteisomistaja tai uusi yhteisomistaja ole itse osallistunut tuen takaisinperimisen perusteena olevaan toimintaan.

21 §

Metsäkeskuksen valvontatehtävä

Metsäkeskus valvoo ja tarkastaa metsitystuen myöntämiseen ja maksamiseen liittyviä edellytyksiä ja metsitystukeen liittyvien velvoitteiden noudattamista. Valvonnasta ja tarkastuksesta säädetään valtionavustuslain 15–17 §:ssä. Tarkastukseen sovelletaan lisäksi, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään. Tarkastusta ei saa suorittaa pysyväisluonteeseen asumiseen käytettävissä tiloissa.

Metsäkeskuksen on annettava tuensaajalle mahdollisuus maastotarkastuksessa tai muussa tarkastuksessa todettujen puutteiden korjaamiseen, jos puutteet ovat vähäisiä ja kohtuullisen helposti korjattavissa.

Metsäkeskuksen tehtävänä on myös metsitystukea koskevien tietojen säilyttäminen ja kokoaminen yleisessä de minimis -asetuksessa edellytetyllä tavalla.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään metsäkeskuksen tehtäviin kuuluvien tarkastusten määrästä ja kohdentamisesta sekä muista valvonnan järjestämisen teknisistä yksityiskohdista.

22 §

Maa- ja metsätalousministeriön ja Ruokaviraston valvontatehtävä

Maa- ja metsätalousministeriöön sovelletaan, mitä kestävän metsätalouden määräaikaissa rahoituslaissa säädetään maa- ja metsätalousministeriön tehtävästä valvoa metsäkeskuksen toimintaa sekä ministeriön oikeudesta saada tuen käyttöä ja seurantaa koskevia tietoja sekä tuen hakijaa ja saajaa koskevia tietoja ja tehdä metsäkeskuksen toimintaan kohdistuvia tarkastuksia.

Ruokaviraston tehtävään valvoa metsäkeskuksen toimintaa sovelletaan, mitä 1 momentissa säädetään maa- ja metsätalousministeriön valvontatehtävästä. Maa- ja metsätalousministeriö voi määrätä Ruokaviraston tekemään metsäkeskuksen toimintaan kohdistuvia tarkastuksia.

Ruokaviraston on metsäkeskuksen pyynnöstä tehtävä tarkoituksenmukaisin väliajoin Ruokaviraston ylläpitämän peltolohkokisterin tietojen ja niiden alueiden, joille metsitystukea on haettu keskinäinen vertailu 5 §:ssä tarkoitetun metsitystukeen hyväksyttävän alueen varmistamiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään Ruokaviraston tehtäviin kuuluvien tarkastusten määrästä ja kohdentamisesta sekä muista valvonnan järjestämisen teknisistä yksityiskohdista.

23 §

Muistiinpano- ja säilyttämisvelvollisuus sekä tiedonantovelvollisuus

Tuensaajalla on metsitykseen liittyvä muistiinpanovelvollisuus. Muistiinpanojen on perustuttava metsitykseen liittyviin tositteisiin, jotka on numeroitava muistiinpanomerkintöjen mukaisesti. Muistiinpanovelvollisuus voidaan täyttää myös kirjanpidon avulla. Muistiinpanot, kirjanpito ja tositteet on säilytettävä kymmenen vuotta metsitystuen viimeisen erän maksamisesta. Tuensaajan on lisäksi säilytettävä asiakirja, josta käy ilmi metsitettävän alueen maalaji.

Edellä 1 momentissa säädetty koskee myös 3 momentissa tarkoitettua ulkopuolista toteuttajaa.

Edellä 11 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ja toteutusilmoituksen laatijaan tai muuhun tuensaajan käyttämään asiamieheen ja avustajaan sekä metsityksen toteuttamisessa käytettyyn ulkopuoliseen toteuttajaan sovelletaan, mitä valtionavustuslain 14 §:ssä säädetään valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta.

24 §

Huomautus ja väliaikainen kieltö

Metsäkeskus voi antaa huomautuksen asiamiehelle ja avustajalle, joka antaa metsitystukeen liittyvissä hakemuksissa ja toteutusilmoituksissa tai edellä mainituissa asiakirjoissa metsäkeskukselle harhaanjohtavia tai virheellisiä tietoja.

Ruokavirasto voi metsäkeskuksen esityksestä kieltää asiamiestä ja avustajaa laatimasta 1 momentissa tarkoitettuja asiakirjoja, jos harhaanjohtavien tai virheellisten tietojen antaminen on metsäkeskuksen antamasta huomautuksesta huolimatta ollut toistuvaa ja jos mainittu asiamiehen tai avustajan menettely ilman sen esiin tuleamista olisi johtanut siihen, että metsäkeskus olisi harhaanjohtavien tai virheellisten tietojen johdosta tehnyt virheellisen 14 §:ssä tarkoitetun päätöksen metsitystuen myöntämisestä tai maksanut virheellisesti metsitystukea 16 §:ssä tarkoitetun toteutusilmoituksen perusteella.

Kieltoa koskevasta päätöksestä on käytävä ilmi kiellon voimassaoloaika. Kielto voidaan asettaa enintään vuodeksi ja se on rajattava maantieteellisesti. Vuoden mittainen kieltö voidaan asettaa vain, jos toiminta on ollut laajamittaista.

25 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta valtionapuviranomaisen päätökseen säädetään valtionavustuslaissa. Takaisinperintää sekä asiamiehelle ja avustajalle määrättyä väliaikaista kieltöä koskevassa asiassa muutosta haetaan kuitenkin valittamalla hallinto-oikeuteen ilman oikaisuvaatimusmenettelyä.

Edellä 13 §:ssä tarkoitettuun lausuntoon ei saa hakea muutosta valittamalla.

26 §

Koneellinen allekirjoitus

Automaattisen tietojenkäsittelyn avulla valmistettu metsäkeskuksen päätös tuen myöntämisestä, maksamisesta ja epäämisestä voidaan allekirjoittaa koneellisesti.

1114/2020

27 §

Maastomittaukset

Tähän lakiin liittyvissä maastossa tehtävissä mittauksissa käytetään metsätaloudessa yleisesti käytettäviä mittaus- ja arviointimenetelmiä.

28 §

Metsäkeskuksen yhteistyö viranomaisten kanssa

Tämän lain toimeenpanossa metsäkeskuksen on toimittava tarvittavassa yhteistyössä Ruokaviraston, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, Maanmittauslaitoksen, Mu-seoviraston ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten kanssa.

29 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2021 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2023.

Tämän lain voimassaolon päättyessä vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan tätä lakia myös lain voimassaolon päättyminen jälkeen 30 kesäkuuta 2024 saakka.

Tämän lain mukaista metsitystukea voidaan kuitenkin hakea vasta 1 päivästä maaliskuuta 2021.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2020

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä